

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към 11-12821/12822 разрешение за употреба № 11-12823/12.04.06	
692/14.03.06	<i>M. M. M.</i>

АМИКАСИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Amikacin Sopharma

Амикацин Софарма

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН И СЪСТАВ

Всяка ампула от 2 ml съдържа лекарствено вещество amikacin 100 mg, 250 mg или 500 mg, като amikacin sulfate.

Всяка ампула от 4 ml съдържа лекарствено вещество amikacin 1 g, като amikacin sulfate.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Инжекционен/инфузионен разтвор

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. Показания

За краткотрайно лечение на тежки инфекции, причинени от Gr (-) микроорганизми: Proteus spp., Pseudomonas spp., E. coli, Providencia spp., Klebsiella-Enterobacter-Serratia spp., Acinetobacter spp., Citrobacter freundii и някои Gr (+) микроорганизми, чувствителни към амикацин:

- Бактериална септицемия (включително неонатален сепсис и бактериални ендокардити);
- Централната нервна система (включително менингит);
- Респираторния тракт; кости и стави; кожа и меки тъкани; постоперативни инфекции и инфекции след изгаряния; интра-абдоминални инфекции (включително перитонити);
- тежки, усложнени и рецидивиращи инфекции на урогениталния тракт (при първоначално възникнали и неусложнени инфекции на пикочната

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

система амикацин се прилага единствено, когато причинителят не е чувствителен към антибиотици с по-ниска нефротоксичност).

4.2. Дозировка и начин на приложение

Начин на приложение - интрамускулно и интравенозно (струйно или капково)

Индивидуалните дневни дози за Амикацин са еднакви при интрамускулно и интравенозно приложение. Преди започване на терапия с амикацин е необходимо да се оцени състоянието на бъбречната функция, да се определят ендогенния клирънс на креатинина и серумната му концентрация. Тези показатели се проследяват периодично по време на лечението.

Пациенти с нормална бъбречна функция

Интрамускулно

Възрастни, деца и юноши:

Дневна доза - 15 mg/kg телесно тегло, разделена на 1, 2 или 3 приема:

- 15 mg/kg еднократно дневно (максимум 1 g);
- По 7,5 mg/kg на всеки 12 часа;
- или по 5 mg/kg на всеки 8 часа.

Новородени - 10 mg/kg еднократно, след което лечението продължава с доза от 7,5 mg/kg на 12 часа.

Недоносени деца - 7,5 mg/kg на 12 часа.

Кърмачета над 2 седмична възраст - 7,5 mg/kg на 12 часа или 5 mg/kg на 8 часа.

Пациенти с наднормено тегло - дневната доза не трябва да надвишава 1,5 g.

Пациенти над 65 - годишна възраст - първоначално се оценява функцията на бъбреците. При нарушена функция виж дозировка при нарушена бъбречна функция.

Еднократна дневна доза не се препоръчва при пациенти на възраст над 65 години, при нарушена бъбречна функция, при продължителност на лечението за повече от

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

---

10 дни, при неутропения, при инфекции, причинени от Gr (+) микроорганизми; при инфекции, причинени от *Pseudomonas* и *Serratia*.

Интравенозно

Амикацин не трябва да се инжектира интравенозно неразреден.

Инфузионният разтвор се приготвя, като 500 mg от продукта се разреждат с 200 ml стерилен физиологичен разтвор 0,9% или друг съвместим разредител (5 % глюкоза, манитол, рингер или 6 % декстран). Доза от 1 g се прилага в продължение на 1 час; доза от 500 mg – в продължение на 30 мин или 1 час. Инфузията при деца и възрастни продължава 30-60 min, при новородени - 1 до 2 часа.

При **неусложнени инфекции** на уринарния тракт (изключение са тези, причинени от *Pseudomonas*) продуктът може да се прилага интрамускулно или като интравенозна инфузия в доза 250 mg на 12 часа.

При инфекции, причинени от Pseudomonas – 500 mg или 750 mg на 8 часа.

Максималната денонощна доза не трябва да надвишава 15 mg/kg телесно тегло (или 1,5 g).

Курсовата доза за възрастни не трябва да бъде по-висока от 15 g.

Средната продължителност на лечението - 7-10 дни при интрамускулно приложение и 5-7 дни при интравенозно.

Терапевтичен ефект при чувствителни микроорганизми се получава 24 до 48 часа от началото на прилагането. В случай, че в рамките на 3 до 5 дни няма терапевтична ефективност е необходимо лечението да се прекрати. При наличието на септични огнища, изискващи хирургичен дренаж или при резистентност на микроорганизмите е възможно инфекцията да не се повлияе.

В случай на необходимост терапията да продължи повече от 10 дни (***при трудно повлияващи се или усложнени инфекции***) се преценява съотношението полза/риск. Лечението след 10-ия ден продължава при проследяване на серумните

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

концентрации на амикацин, бъбречната функция и функциите на слуховия и вестибуларния апарат.

Пациенти с нарушена бъбречна функция (клирънс на креатинина < 50 ml/min)

- Не се препоръчва еднократно прилагане на дневната доза.
- Необходимо е бъбречната функция да бъде мониторирана и да се приложи адекватна доза в зависимост от състоянието ѝ.
- Дозировката се определя в съответствие със стойностите на креатининовия клирънс и серумното ниво на креатинина.

Обичайна препоръчвана доза с удължени интервали на дозирането

При стабилно състояние на пациента и неизвестни стойности на креатининовия клирънс интервалът между дозите се изчислява, като се умножи стойността на серумния креатинин по 9 (т.е. ако стойността на серумния креатинин е 2 mg/100 ml препоръчаната доза от 7,5 mg/kg трябва да се приложи на интервал от 18 часа).

Редуцирана доза с фиксирани времеви интервали между отделните въвеждания

Лечението започва с доза от 7,5 mg/kg. Поддържащата доза се въвежда на 12 часови интервали и се изчислява по следната формула:

$$\text{Поддържаща доза} = \frac{\text{установен ClCr(ml/min)} \times \text{натоварващата доза (mg)}}{\text{нормален ClCr(ml/min)}}$$

ClCr = клирънс на креатинина

4.3. Противопоказания

Свръхчувствителност към амикацин или аминогликозидни антибиотици (съществува кръстосана свръхчувствителност към антибиотиците от този клас), свръхчувствителност към някоя от съставките на продукта.

4.4. Специални предупреждения и предпазни мерки

- Рискът от поява на ото-или нефротоксичност е свързан с приема на по-високи дози, нарушена бъбречна функция или продължително лечение. Напредналата възраст и дехидратацията са фактори, които могат да увеличат риска от токсичен ефект. Препоръчва се плазмените концентрации на амикацин да не надвишават 30-35 mcg/ml, поради повишен риск от ото- и нефротоксичност. При продължително лечение с амикацин е необходимо да се контролира бъбречната функция и да се проследява състоянието на слуха. При пациенти с нарушения на кохлеарния и вестибуларен апарат прилагането на амикацин не се препоръчва или амикацин се назначава с внимание.
- При изследване на урината и установена поява на цилиндрични тела, еритроцити, левкоцити, албуминурия, понижен клирънс на креатинина, повишени стойности на креатинин, намалено относително тегло, олигурия, както и при прогресираща азотемия лечението се прекратява и пациентът незабавно се хидратира.
- Характерният за аминогликозидите кураре-подобен ефект може да доведе до миорелаксация, поради което амикацин трябва да се назначава с внимание при пациенти, страдащи от паркинсонизъм и миастения гравис.
  - В случай, че се налага хирургична интервенция е необходимо да се уведоми анестезиологът, че болният е на лечение с амикацин поради риск от засилване на нервномускулния блок.
  - При новородени и недоносени деца се удължава елиминационният полуживот на амикацин, поради незрелост и недоразвитост на бъбреците, което налага стриктно и внимателно дозиране при тях.
  - Аминогликозидите са активни в алкална среда.
  - Амикацин не се прилага, когато антибиограмата показва, че причинителите не са чувствителни към него.

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

- Анаеробите са естествено резистентни към аминогликозиди.
- С ниско ниво на естествена резистентност са ентерококите и стрептококите, което е преодолимо чрез постигане на синергичен ефект с пеницилини.
- Съдържащият се като помощно вещество натриев метабисулфит в редки случаи може да предизвика алергични реакции, включително анафилаксия при свръхчувствителни пациенти. Повишена чувствителност към сулфити се наблюдава по-често при астматици.
- Амикацин не трябва да се прилага при ботулизъм.

4.5. Лекарствени и други взаимодействия

- Необходимо е да се избягва комбинирането на аминогликозидните антибиотици помежду им поради засилване на ото- и нефротоксичните ефекти. Необходимо е да се избягва едновременното приложение на амикацин и други лекарствени продукти, които са невро- или нефротоксични: бацитрацин, цисплатин, амфотерицин В, колистин, ванкомицин.
- Амикацин засилва ефекта на ботулиновия токсин, поради което трябва да се избягва приложението му при ботулизъм.
- Комбинирането на аминогликозидите с цефалоспорини или полимиксини усилва риска от поява на нефротоксичност.
- Едновременното приложение на аминогликозидите с фуросемид или етакринова киселина при бъбречна недостатъчност повишава ототоксичния и нефротоксичния риск особено при интравенозно приложение.
- При едновременното приложение на Амикацин с периферни миорелаксанти се пролонгира нервно-мускулната блокада, възможна е поява на апнея.
- Наблюдава се синергизъм по отношение на химиотерапевтичния ефект между бета-лактамните антибиотици и аминогликозидите. Установен е антагонизъм

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

между аминогликозидите и бактериостатично действащите антибиотици (тетрациклини, хлорамфеникол, линкозамиди).

4.6. Бременност и кърмене

Категория D

Амикацин преминава през плацентарната бариера. По време на бременност употребата на продукта не се препоръчва поради риск от поява на ототоксичност у плода.

Малки количества Амикацин се откриват в майчиното мляко, поради което се избягва приложението му по време на кърмене или лекарственият продукт се прилага след преценка на съотношението полза/риск.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Показанията, при които се прилага амикацин изключват възможност за шофиране и работа с машини.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Всички аминогликозидни антибиотици могат да предизвикат необратимо нарушение на слуха, с увреждане на кохлеарния и вестибуларния нерв, да окажат токсично действие върху бъбреците и да предизвикат нервно-мускулен блок. Тези нежелани ефекти по-често се наблюдават при пациенти с нарушена бъбречна функция, при съпътстващо лечение с други ото- и нефротоксични лекарствени продукти, при продължително лечение с амикацин и/или при прилагане на по-високи от препоръчаните дози.

Кохлеарните нарушения в началото се манифестират със загуба на слуха само към високите тонове, а по отношение на вестибуларната система със световъртеж и нарушение на равновесието.

Нефротоксичност – първоначалните симптоми на бъбречна недостатъчност са повишаване на стойностите на серумния креатинин, албуминурия, поява на еритроцити, левкоцити и цилиндри в урината, олигурия, азотемия. Това води до

AMIKACIN SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

намалена гломерулна филтрация и електролитен дисбаланс, последвани от остра тубулна некроза.

Невро- и ототоксичност – токсичните ефекти върху осмия краниален нерв се проявяват с : намален слух, вертиго, тинитус.

Невротоксичност – Невромускулна блокада - по-рядко може да се наблюдава респираторна депресия, апнея и мускулни парези, поради невромускулно блокиращо действие от страна на аминогликозидните антибиотици.

Други - главоболие, парестезии; стоматити, гадене и повръщане, диария; обрив; промени в кръвните показатели: гранулоцитопения, тромбоцитопения, левкопения, анемия, еозинофилия, повишаване на серумния билирубин, трансминазите и алкалната фосфатаза; хипотензия, отоци.

Възможно е развитие на суперинфекции от резистентни на Амикацин микроорганизми и гъбички.

4.9. Предозиране

При предозиране с аминогликозидни антибиотици пациентът се подлага на хемодиализа или перитонеална диализа. При поява на невромускулен блок се назначават венозно калциеви соли или неостигмин. При новородени може да се извърши обменно кръвопреливане.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

5.1. Фармакодинамични свойства

АТС code – J01GB06

Фармакотерапевтична група – Антибактериални за системно приложение.
Аминогликозиди.

Амикацин се отнася към групата на аминогликозидните антибиотици и е полусинтетично производно на канамицин А. Аминогликозидите са широко-спектърни антибиотици, особено ефективни спрямо аеробни и факултативно анаеробни Грам-отрицателни бактерии, като Сем. *Enterobacteriaceae* и

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

Pseudomonas aeruginosa. Те упражняват бърз бактерициден ефект върху чувствителните микроорганизми. Амикацин действа бактерицидно на: *Pseudomonas* spp., *E. coli*, *Proteus* spp., *Providencia* spp., *Klebsiella-Enterobacter-Serratia* spp., *Acinetobacter* spp., *Citrobacter freundii*, *Salmonella* spp., *Shigella* spp.

От Gr (+) микроорганизми, чувствителни към амикацин са *S. aureus*, включително метицилин резистентни щамове. Може да бъде активен срещу някои щамове *S. pyogenes*, *S. pneumoniae*, *Enterococcus* spp.

Механизмът на действие на амикацин е подобен на останалите аминогликозиди: необратимо свързване към 30 S рибозомата с инхибиране на синтеза на протеина и грешно четене на генетичния код; последващо инкорпориране на грешни протеини в цитоплазмената мембрана, дезорганизацията ѝ и ускорено навлизане на аминогликозида в клетката

Наличието на остатък от алфа-хидроксимаслена киселина в молекулата на амикацин го прави нечувствителен към ензимите, произвеждани от резистентните на други аминогликозиди псевдомонаси и ентеробактерии. При 86 % от резистентните на гентамицин ентеробактерии е установена чувствителност към амикацин.

Фармакокинетични свойства

Резорбция

Амикацин се резорбира много бързо след мускулно приложение. След парентерално приложение дифундира главно в екстрацелуларните течности, като преминава в малка степен в цереброспиналната течност.

Максимални серумни концентрации се откриват 1 час след интрамускулно приложение. При еднократно мускулно приложение на 250 mg след 2 часа се достига плазмена концентрация от 563 mg/ml, а след 12 h - 163 mg/ml.

АМИКАЦИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

Разпределение

Свързва се слабо с плазмените протеини < 20%. Разпределя се добре в тъканите – сърце, жлъчен сок, белодробна тъкан, спутум, бронхиален секрет, интерстициална, плеврална и синовиална течност. Премахва бързо в перилимфата на вътрешното ухо и през плацентарната бариера. Достига висока концентрация в урината. В майчиното мляко се открива в малки количества. Не преминава кръвномозъчната бариера. Амикацин прониква във високи концентрации в ликвора при възпалени менинги, предимно при новородени и малки деца. Когато се прилага в препоръчаните дози няма данни за кумулиране на медикамента при многократно прилагане.

Метаболизъм

Не се метаболизира.

Екскреция

Амикацин се екскретира непроменен чрез гломерулна филтрация. При болни с нормална бъбречна функция елиминационният му полуживот е 2-3 часа. При венозно въвеждане на доза от 500 mg амикацин 87 % от антибиотика се екскретира с урината след 6 h, след 24 h се екскретират 95%.

5.3. Предклинични данни за безопасност

LD₅₀ при интрамускулно приложение на плъхове е 240 mg/kg т. м., а при мишки - 1458,5 mg/kg т. м. След подкожно приложение LD₅₀ при плъхове е 2500 mg/kg, за мишки – 2552.1 mg/kg.

При изпитванията за субакутна и хронична токсичност не са установени статистически значими разлики в телесното тегло, поведението и хематологичните и клиничкохимични тестове.

Няма данни за карциногенност, мутагенност и репродуктивна токсичност.

6. Фармацевтични данни**6.1. Списък на помощните вещества**

Sodium metabisulphite, Sodium citrate, Dilute sulphuric acid - pH-4,5, Water for injections

6.2. Физико-химични несъвместимости

Необходимо е да се избягва смесването *in vitro* на аминогликозиди с бета-лактамни антибиотици и новобиоцин, поради образуване на неразтворима утайка и инактивиране.

6.3. Срок на годност

2 (две) години.

6.4. Специални условия на съхранение

В оригинална опаковка, на сухо и защитено от светлина място при температура под 25°C.

Да не се замразява!

Да се съхранява на места, недостъпни за деца!

6.5. Данни за опаковката**Първична опаковка**

Инжекционен/инфузионен разтвор в ампули от 2 ml от безцветно стъкло I-ви хидролитичен клас - 50, 125 или 250 mg/ml. Десет ампули се поставят в блистерна опаковка от твърдо ПВХ-фолио.

Инжекционен/инфузионен разтвор в ампули от 4 ml от безцветно стъкло I-ви хидролитичен клас – 250 mg/ml. Десет ампули се поставят в блистерна опаковка от твърдо ПВХ-фолио

Вторична опаковка

Един или десет блистера ампули по 2 ml се поставят в картонена кутия заедно с листовка.

АМИКАСИН SOPHARMA
sol. inj./inf. 50 mg/ml, 125 mg/ml, 250 mg/ml

Един или пет блистера ампули от 4 ml се поставят в картонена кутия заедно с листовка.

6.6. Препоръки при употреба

Разтворът за интравенозно въвеждане се използва до 12 часа след приготвянето му.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

СОФАРМА АД, България

1220 София, ул. Илиенско шосе N 16

8. РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР В РЕГИСТЪРА:

20010162(63, 64)/29.01.2001 год.;

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШЕНИЕ ЗА УПОТРЕБА (ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО): №465/15.06.1984 год

10. ДАТА НА (ЧАСТИЧНА) АКТУАЛИЗАЦИЯ НА ТЕКСТА

Юли 2005 год.

